 © **Mariusz Formanowicz, 2015-2016**

Ludwik Styczyński (ur. w 1814 w Poznaniu[1], zm. 8 maja 1863 w Ignacewie) – polski nauczyciel i kupiec z Buku. Uczestnik Wiosny Ludów i powstania styczniowego. Poległ w bitwie pod Ignacewem[2].

Ludwik był synem bukowskiego chirurga Pawła Styczyńskiego i jego żony akuszerki Franciszki z Zakrzewiczów[3]. W roku 1837/38 podjął naukę w poznańskim Królewskim Seminarium Nauczycielskim[4]. W latach 1841-42 był nauczycielem w Chraplewie. Uczestniczył w Wiośnie Ludów. Od 1848 roku był bukowskim kupcem. W połowie grudnia 1862 roku opuścił Wielkopolskę i osiadł w Płomianach, gdzie objął funkcję ekonoma. Wiosną 1863 roku wstąpił do oddziału gen. Edmunda Taczanowskiego. Walczył pod Pyzdrami (29 kwietnia 1863), a następnie pod Ignacewem. Tam został dwukrotnie ranny. Pozostawiony na pobojowisku został dobity przez Moskali[5,6]. Zgon zgłosili jego dwaj młodsi bracia Leon i Edward. Ludwik Styczyński został pochowany w Ignacewie.

Ojciec Ludwika był uczestnikiem powstania listopadowego. Służył w oddziałach powstańczych, jako asystent lekarza[7,8]. Po powstaniu wrócił do Buku gdzie zmarł w 1860. Ludwik Styczyński ożenił się z Anną z Bojańskich. Ślubowali w Konarzewie pod Poznaniem w 1862 roku. Ich synem był Tadeusz. Przyrodnim bratem Ludwika był Wincenty Styczyński (1839-1916), wieloletni nauczyciel szkoły powszechnej w Śremie[9]. Z kolei jego synami byli dwaj działacze społeczni i polityczni z okresu odzyskania niepodległości: ks. Tadeusz Styczyński (1872-1944) i Wincenty Styczyński jr (1874-1922).

---

[1] Karta meldunkowa Ludwika Styczyńskiego. Kartoteka Ewidencji Ludności m. Poznania, APP, zespół 53/474/0/19.3/15095, s. 111.
[2] Ten sam Styczyński (kupiec z Buku) w niektórych źródłach figuruje, jako Mieczysław. Zob: Imionospis poległych i straconych ofiar powstania roku 1863 i 1864 . Lwów 1865, s. 80.
[3] Akt zgonu Ludwika Styczyńskiego . APP o/Konin, Zespół: 54/780/0 Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lubstów, duplikat urodzonych, ślubów i zmarłych 1863, s. 73, poz. 42.
[4] *Festschrift zur Feier des 100jaehrigen Bestehens des Posen-Rawitscher Koeniglichen Schullehrer-Seminars 17 bis 19 Oktober 1904*. s. 106 (114 / 124).
[5] Nota biograficzna i opis śmierci. „Dziennik Poznański" 1863.05.28, R.5, nr 119, s. 3.
[6] A. Nowolecki, *Pamiątka dla rodzin polskich: krótkie wiadomości biograficzne o straconych na rusztowaniach, rozstrzelanych, poległych na placu boju, oraz zmarłych w więzieniach, na tułactwie i na wygnaniu syberyjskim, 1861-1866 r*. Kraków 1868, s. 264.
[7] „Gazeta Warszawska" 1831.09.25, nr 256 . s. 2035 (3/8).
[8] Z. Leszczyński, *Lekarze w powstaniu listopadowym*, Warszawa 1992, s. 55.
[9] Był synem Pawła Styczyńskiego i jego drugiej żony Marianny z Lewandowskich.